

RAVNO POLJE

MEŠANI PEVSKI ZBOR PD CIRKOVCE IN POVEZOVALKA PROGRAMA SONJA STEPANOV Foto: Langerholc

FANTJE TREH VASI Foto: Langerholc

KOSCI IN VESELE POLANKE Foto: Langerholc

FSVINKO KORŽE CIRKOVCE Foto: Langerholc

NAGRADE ČAKAJO NA ODLIČNJAKE Foto: Saša Peršoh

DOBITNIKA GRBOV OBČINE KIDRIČEVO Foto: Langerholc

DOBITNIKA PLAKET OBČINE KIDRIČEVO Foto: Langerholc

Spoštovani!

Zakaj praznik? Vaš. Moj. Občinski. Državni. Praznik zato, da se v nekem določenem obdobju (tokrat obdobju enega leta) spomnimo dogodkov za nazaj, poti, ki smo jih prehodili skupaj.

Da se spomnimo, kaj smo naredili v tem času, kaj od načrтовanega nam je uspelo pridobiti, in da pogledamo, kaj nas še čaka v Občini Kidričevo, v NAŠI Občini Kidričevo.

Zakaj sem poudaril besedo naši? Iz zelo preprostega razloga. Mnogi se namreč še vedno ne zavedajo, da občin ne razvijamo le za današnjo generacijo, ampak tudi za prihodnje generacije, in da smo z našo izvolitvijo sprejeli obveznost, da jim zapustimo čim več.

To obvezo smo dolžni izvajati ne glede na politično pripadnost, ne glede na to, iz katerega kraja prihajamo. Ne trdim, da se ne bi do sedaj mogoče dalo narediti kaj več, toda za nekatere bo karkoli in kolikor bomo naredili, vedno premalo, ne zavedajoč se, kot pravi stari pregovor, da se lahko pokriješ samo tako daleč, kako dolgo odejo imaš.

Od nekdaj sem bil mnenja, da je lahko lokalna skupnost uspešna le, če sta v njej prepletena pripadnost kraju in neposredno delo. Sedaj sem v to prepričan, kot sem prepričan v dejstvo, da je bilo v zadnjem času v naši občini narejenega veliko, veliko dela pa nas še čaka.

In vsega potrebnega se bomo tako kot sedaj lotili z optimizmom in z zdravo mero odgovornosti, vse v prid dviganja kvalitete življenja vseh občanov in občank.

Čeprav verjamem, da ste z že dokončanimi projekti in projekti, ki so v teku realizacije, dobro seznanjeni, dovolite, da vas kljub temu spomnim na najbistvenejše.

V tem letu smo se potrudili poskrbeti za naše najmlajše in za šolarje, dom za starejše pa bo prav tako končan. S tem ne bodo pridobili le starostniki, ampak tudi naše občanke in občani, saj se bodo pojavile dodatne možnosti zaposlitve ali pridobitve posla. Zato smo tukaj – to je naš namen – to je naš skupen cilj!

V prihodnosti nas čakajo novi projekti in njihova realizacija in tudi v teh primerih bo potrebno premagati veliko ovir. Potrebno se bo dogovarjati, usklajevati, razpravljati na osnovi trdnih argumentov, potrebno bo sprejemati kompromise.

Ko izgovorim besedo OBČINA, imam vedno v mislih celotno območje Občine Kidričevo. Če hočemo imeti močno in razvito občino, moramo razvoj sorazmerno izvajati na celotnem območju.

Celotna občina bo razvita toliko, kolikor bo razvita najmanjša vas v njej, saj je veriga močna toliko, kolikor je močan njen najšibkejši člen.

Dovolite, da tudi v tem primeru omenim samo najpomembnejše naloge, ki nas čakajo: to je gotovo področje infrastrukture in najpomembnejša in najdražja investicija – kanalizacija.

Iluzorno je pričakovati, da nam bo prav vse zeleno uspelo, vsekakor pa nam bo uspelo veliko več, če bomo takrat, ko bo to najbolj potrebno, strnili vrste in se medsebojno upoštevali.

Ko gre za uresničevanje vitalnih ciljev, v korist vseh občanov in občank, nas ne sme zanesti in ne smemo govoriti o tem, kaj so kje že dobili, kdo je dobil manj, kdo je dobil več. Tak način razmišljanja ni konstruktiven in nas od ciljev oddaljuje, vsekakor pa tak način razmišljanja ni primeren za ta čas. Nismo v predvolilnem boju na lokalnem področju, zato predlagam protagonistom takih aktivnosti, da svojo energijo usmerijo k skupnim ciljem in njihovi realizaciji, širjenje takšnih ali podobnih negativnih vibracij pa prihranijo za volitve, ki so edini legitimen čas za polaganje končnega obračuna, ki ga podpišejo volivci, ki mandate podeljujejo. Odločitev volilcev je vedno pravilna in rezultate je potrebno sprejeti, pa če nam to ustreza ali ne.

Spodobi se in prav je, da so ob občinskem prazniku naša razmišljanja prepletena z veseljem, radostjo in srečo in da se vsi zavedamo, da je le radost, ki jo lahko s kom deliš, zares prava radost!

Skratka, skrbimo za razvoj in napredek, zdaj v tem, kasneje v kakšnem drugem predelu naše občine, s sredstvi, ki nam po poplačilu vseh obveznosti ostanejo. Vsega hkrati ne moremo rešiti, zato se v občinskem svetu odločamo po prioritetah, ki smo si jih zastavili. Počasi, a vztrajno se tudi naš kraj razvija, zato ostajam optimist.

Želim, da sodelujemo, da smo solidarni, da smo drug do drugega strpni in potrpežljivi, da si pomagamo, ker je samo to ključ do uspeha!

Ponosen sem na storjeno delo, zato se ob občinskem prazniku zahvaljujem za sodelovanje podžupanoma, občinskemu svetu, vsem svetnikom in svetnicama, vsem članom občinskih in vaških odborov, vsem članom različnih društev in organizacij ter vsem posameznikom, ki na kakršenkoli način sodelujete pri razvoju naše občine.

Zahvala tudi vsem sodelavcem na občinski upravi, ki se trudijo strokovno, ažurno in uspešno reševati problematiko ter vsakodnevne probleme in težave občanov in občank.

Ob 11. občinskem prazniku iskreno čestitam vsem občanom in občankam Občine Kidričevo, svoj nagovor pa končujem z mislijo Martina Lutherja Kinga, ki pravi:

»Naučili smo se, da letamo kot ptice, plavamo kot ribe; vendar smo pozabili preprosto umetnost ŽIVETI KOT BRATJE.«

Vaš župan
Jože Murko

IZDAJATELJ:

Občina Kidričevo

Naslov uredništva:Ulica Borisa Kraigherja 25,
2325 Kidričevo**Odgovorna urednica:**Saša Peršoh,
elektronski naslov:
sasa.persoh@gmail.com**Tajnica uredništva:**

Zdenka Bek

Uredniški odbor:Zvonko Milošič (LDS),
Andrej Napast (SLS),
mag. Silvestra Klemenčič
(Zares),
Martin Krajnc (DeSUS),
Ivanka Korez (SDS) in
Vinko Mlakar (NSi)**Lektoriranje:**

Vesna Voglar

Tisk:

Ekart design d.o.o

Naklada:

2.400 izvodov

Javno glasilo Ravno polje po Sklepu Občinskega sveta Občine Kidričevo o določitvi programske zasnove objavlja članek o delu občinskih organov, občinske uprave in krajevnih odborov, o predlogih in sprejetih odločitvah občinskih organov, o delovanju političnih strank, o delovanju društev, klubov in drugih organizacij s sedežem v občini Kidričevo, informacije o dogajanjih in rezultatih poslovanja na področju gospodarstva in družbenih dejavnosti, orise srečanj z zanimivimi ljudmi, občani Občine Kidričevo, o okroglih mizah, konferencah, o prometu in prometni varnosti, pisma bralcev, odzivi, reklame in propagandna sporočila.

Glasilo je brezplačno in ga prejme vsako gospodinjstvo v Občini Kidričevo.

Uredništvo si pridržuje pravico krajšanja prispevkov in spremembe naslovov.

Naslovnica: Posaditev

kostanja v Pongrcih

Foto: Saša Peršoh

Dragi bralci Ravnega polja!

Pred vami je julijska številka občinskega gasila Ravno polje, ki je v celoti posvečena 11. prazniku občine Kidričevo.

Od 13. do 22. junija se je v sklopu občinskega praznika zvrstilo veliko prireditev: 10. srečanje ljudskih pevcev in pevk z naslovom »Pesem naj doni« v Kungoti, v Starošincih je potekalo občinsko gasilsko tekmovanje, v Športnem parku Apače so se pomerili šahisti in v nogometu veterani, v Pongrcih smo si lahko ogledali 3. kmečke igre, razstavo del Društva žensk Kidričevo in zasaditev kostanjev, v Lovrencu so športni navdušenci tekmovali v ruskem kegljanju, malem nogometu in se podali na kolesarjenje. Likovna sekcija DPD Svoboda je v restavraciji Pan postavila na ogled razstavo likovnih del. V Cirkovcih so proslavili dan gasilcev GZ Kidričevo in predali svojemu namenu novo gasilsko vozilo ter z nedeljsko osrednjo prireditvijo počastili praznik občine Kidričevo in dan državnosti.

Prireditve, ki so bile dobro organizirane in obiskane, smo se seveda udeležili tudi mi, poskusili smo ujeti njihov utrip in v tej izredni številki vam v besedi in sliki predstavljamo dogodke, ki so se zvrstili po krajih naše občine. Predstavljamo tudi dobitnike grbov in plaket Občine Kidričevo ter najstarejšo občanko gospo Marijo Panikvar iz Kungote pri Ptuj, ki je januarja letos dopolnila 101. leto.

Življenje v Občini Kidričevo se iz leta v leto izboljšuje in prijetno vzdušje je bilo zaznati tudi na občinskih prireditvah. Po besedah poslanca, ki nas je počastil s svojim obiskom na osrednji občinski prireditvi, bi morali biti ponosni, da smo iz Kidričevega, da smo Kidričani in Kidričanke. Toda, ali smo res?!

Saša Peršoh,
odgovorna urednica Ravnega polja

OSREDNJA PRIREDITEV OB 11. OBČINSKEM PRAZNIKU

Prireditve ob 11. prazniku občine Kidričevo so dosegle svoj zaključek in vrh v nedeljo, 22. junija, v dvorani v Cirkovcih z osrednjo prireditvijo v počastitev občinskega praznika Občine Kidričevo. Na prireditvi, ki je bila množično obiskana, smo ob županu Jožetu Murku zasledili svetnike in svetnice Občine Kidričevo, častna občana Zdenka Kodriča in Antona Brgleza, dobitnike občinskih priznanj, poslanca državnega zbora Branka Mariniča in Franca Pukšiča, župane sosednjih občin, ravnateljico OŠ Cirkovce Ivanko Korez, ravnatelja OŠ Boris Kidrič Kidričevo Branka Tonejca in ravnateljico Vrtca Kidričevo Nežo Šešo.

Prireditev se je začela s slovensko himno, ki so jo zapeli člani Mešanega pevskega zbora Prosvetnega društva Cirkovce. Zbrane je nato nagovoril župan Občine Kidričevo Jože Murko, s kulturnim programom, med katerim je župan skupaj z ravnateljema OŠ Ki-

dričevo in Cirkovce podelil knjižne nagrade zlatim odličnjakom ter v družbi z direktorico občinske uprave Evelin Makoter Jabločnik in podžupanoma Jožetom Medvedom ter Jožetom Goričanom pa grba in plaketi občine Kidričevo, so se predstavili še Fantje iz treh vasi, Vesele polanke in kosci iz PD Cirkovce ter člani Folklorne skupine Vinko Korže Cirkovce.

ISKRENE ČESTITKE OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Foto: Langerhals

Podelitev nagrad učencem iz OŠ Kidričevo in OŠ Cirkovce, ki so vsa leta osnovnega šolanja zaključili z odličnim uspehom, je bila ena izmed osrednjih točk prireditve ob občinskem prazniku. Nagrade, ki jih je župan Jože Murko podelil skupaj z ravnateljem OŠ Kidričevo Brankom Tonejcem in ravnateljico OŠ Cirkovce Ivanko Korez, si je letos prislužilo 20 odličnjakov.

Iz Osnovne šole Kidričevo so za odličen uspeh prejeli nagrade: Tadej Hertiš, Lovrenc na Dr. polju 79, Nejc Jurgec, Župečja vas 1/f, Zoran Kelenc, Lovrenc 70/a, Monja Krajnc, Lovrenc 55, Miha Peršuh, Župečja vas 1/d, Aljaž Pišek, Lovrenc 74/a, Leon Rižner, Apače 118, Boštjan Strel, Lovrenc 84/b, Nastja Šimenko, Apače 280, Lea Šprah, Kungota pri Ptuj 70, Nuša Turk, Župečja vas 28/a, Nataša Vek, Tovarniška c. 21, Sara Zidarič, Ul. Borisa Kraigherja 17.

Iz OŠ Cirkovce pa: Nastasija Erhatic, Pongrce 34, Kaja Jaušovec, Sp. Gaj pri Pragerskem 30, Nina Krajnc, Pongrce 32/a, Mojca Vek, Pongrce 35, Lenka Klajnšek, Mihovce 60/a, Patricija Vindiš, Dragonja vas 4, Teodor Hliš, Dragonja vas 4.

Učenci so prejeli lepo knjižno darilo Slovenija na dlani, z željo, da bi s svojim znanjem in zagnanostjo prispevali svoj mozaik k razvoju naše države in Občine Kidričevo.

ZLATI ODLIČNJAKI

Foto: Langerholc

Martin Golenko iz Spodnjih Jablan 10 a, se je rodil 27. 10. 1957 in je dolgoleten član organizacije Rdečega križa. V vojski leta 1976 je prvič daroval svojo kri in od takrat pa vse do januarja 2008 jo je daroval že stokrat. Kot dolgoletni krvodajalec je pred sedmimi leti postal tudi njihov predsednik v krajevni organizaciji RK Cirkovce. Delo opravlja zavzeto in s srcem, zato se število krvodajalcev večja, prihajajo predvsem mladi.

Martin velja za dobrega in prijaznega človeka. Rad pomaga vsem, še posebej starejšim in najmlajšim. Otroci krožka Rdečega križa si ne morejo zamisliti desetdnevnega počitnikovanja v Punatu brez veselega in za igro vedno pripravljenega Tinča.

Miran Lipovac se je rodil v Ptuj, šolal v Lovrencu, Kidričevem, Ptuj in Ljubljani, zaposlen pa je v podjetju Talum. Zraven vseh svojih obveznosti na zahtevnem in odgovornem delovnem mestu, že 14 let aktivno dela v nogometnem klubu Alumnij. Uradno sicer opravlja neprofesionalno funkcijo športnega direktorja, zelo zavzeto in nesebično pa dela tudi na vseh drugih področjih. Dokaz, da so rezultati njegovega dela opaženi tudi izven naše občine, je prepoznavnost kluba v Sloveniji in tujini.

Njegov vložek v razvoj kluba in športa kot celote ni izmerljiv v urah in denarju in Miran je prav gotovo oseba, ki lahko z rezultati dela v svojem prostem času dokaže družbeno korist svojega angažiranja. Zaradi dobrega imena kluba se vedno več mladih vključuje v vadbene in tekmovalne procese, s čimer se izognejo pastem ulice – to pa je eden prioritetnih ciljev, za katere si prizadeva Miran Lipovac.

V skladu z Odlokom o občinskih priznanjih je župan Jože Murko podelil **občinska grba** – grb je priznanje, ki ga podeljuje župan Občine Kidričevo državljanom in pomembnejšim osebam iz javnega življenja ali ob obisku v občini kot znak pozornosti in zahvale za pomoč pri razvoju občine.

V letošnjem letu sta občinska grba iz rok župana in direktorice občinske uprave Evelin Makoter Jabločnik prejela **Martin Golenko** in **Miran Lipovac**.

IN GRB PREJME ... MARTIN GOLENKO

Foto: Langerholc

GRB MIRANA LIPOVACA JE ŠEL V SINOVE ROKE

Foto: Langerholc

Prireditev je doživela vrhunec s **podelitvijo plaketa Občine Kidričevo**. Plaketa je priznanje, ki ga občinski svet Občine Kidričevo podeljuje za izjemne uspehe na posameznih področjih dela in življenja. Letos sta plaketi prejela:

- **Delavsko prosvetno društvo Svoboda Kidričevo za 60 let aktivnega delovanja in**
- **Čevljarstvo Janez Dolenc iz Draganje vasi za dosežke na področju gospodarstva.**

Leta 1948 je bilo v Strnišču ustanovljeno **Sindikalno umetniško društvo Strnišče**. Prva sekcija društva je bila godba na pihala, tej so sledila še pevska, dramska, tamburaška, šahovska in kino sekcija.

Leta 1953 se je društvo preimenovalo v **Delavsko prosvetno društvo Svoboda Kidričevo**. Sekcije so bile številčne in kvalitetne, njihovo delo je bilo zelo uspešno. Na novo so ustanovili še lutkovno sekcijo in knjižnico.

Društvo so spremljali vzponi in padci vse do leta 1997, ko so pričeli z oživljanjem kulturnega življenja v Kidričevem.

Z otvoritvijo prenovljenih prostorov in sodobno opremljene knjižnice so leta 1998 počastili 50 let kulturnega življenja v Kidričevem. Žaživele so posamezne sekcije, pričeli so z izposojajo knjig.

Veseli so, da jim je uspelo pritegniti veliko število najmlajših ustvarjalcev v sekcijo **OTROŠKE USTVARJALNE DELAVNICE**. Kolikšno moč ima beseda, pa naj bo to pisana ali govorjena, so občutili in jo še dolgo nosili, oblikovali v sebi, obiskovalci literarnih večerov, ki jih je pripravljala **LITERARNA SEKCIJA**.

KREATIVNE DELAVNICE ZA ODRASLE so namenjene druženju, spoznavanju novega, ustvarjanju, zadovoljstvu. Članice se z vso odgovornostjo preizkušajo v različnih tehnikah in z različnimi materiali, svoje kreacije pa razstavljajo v društvenih prostorih.

V okviru društva deluje tudi **LIKOVNA SEKCIJA**, ki se je s samostojno razstavo predstavila ob občinskem prazniku; za ohranjanje ljudske kulturne zakladnice skrbijo **LJUDSKE PEVKE**, ki s svojim prepevanjem povezujejo sedanost s preteklostjo. Članice društva so šele 4 leta, a že drugič sodelujejo na državnem srečanju. **BRALCI SE V KNJIŽNICI** z zanimanjem srečujejo s književnostjo, ki je zanje vir literarno-estetskega užitka. Posegajo po prozi, poeziji in dramatik, hkrati pa tudi po strokovni literaturi. Z lanskim letom so se pridružili bralni znački za odrasle, ki jo organizira Knjižnica Ivana Potrča iz Ptuja.

PREDSEDNICA DPD SVOBODA PREJEMA PLAKETO

Foto: Langerholc

Janez Dolenc, ustanovitelj podjetja Čevljarstvo Janez Dolenc, je leta 1971 začel s proizvodnjo ročno izdelane obutve. Že naslednje leto je zaposlil prve tri delavce in zraven čevljev pričel izdelovati še zaščitne rokavice.

Vse do leta 1973 se je proizvodnja odvijala v stanovanjskih prostorih njegove stanovanjske hiše. Zato se je še istega leta odločil, da bo zgradil nove proizvodne prostore, v katerih je delalo že sedem delavcev.

Na takšen način je proizvodnja potekala vse do leta 1979, ko so dogradili dodatne proizvodne prostore in zaposlovali že 15 delavcev. V tem času so bili močno prisotni tudi na jugoslovanskem trgu, in to vse do leta 1989, ko se je že slutilo, da Jugoslavija ne bo več obstajala v takšni obliki kot do

tedaj. Da bi ohranili število delavcev in proizvodnjo, so se vse bolj usmerjali na tuje trge. Ker so bili pri tem zelo uspešni in se je proizvodnja večala, so leta 1993 povečali proizvodne prostore in povišali število zaposlenih na 21.

V letu 2001, ko so praznovali 30. leto delovanja, je bilo zaposlenih že 32 delavcev, ki so delali na najsodobnejših strojih. Leta 2006 je podjetje je dobilo zaključeno podobo in je eno izmed najlepše urejenih podjetij v naši občini.

Podjetje **DOLENC** je družinsko podjetje, zato se v njem trudijo vsi domači: oče, mati, hčerka in sin. V proizvodnji pomaga še 32 delavcev in s skupnimi močmi uresničujejo načrtane cilje pri proizvodnji zaščitnih čevljev, zaščitnih škornjev, pohodnih čevljev, rokavic in ostale zaščitne opreme.

ŽUPAN JOŽE MURKO IN DOBITNIK PLAKETE JANEZ DOLENC

Foto: Langerholc

Pred zaključkom prireditve je čestitke zlatim odličnjakom in dobitnikom priznanj izrekel tudi poslanec Državnega zbora Republike Slovenije Branko Marinič, ki se je pridružil čestitkam ob občinskem prazniku ter izrekel in izrazil željo po dostojni proslavitvi občinskega praznika in dobrem sodelovanju tudi v prihodnje.

Poslanec Franc Pukšič pa je v svojem govoru povedal, da se je v občini Kidričevo

v času od njenega nastanka pred 14 leti veliko spremenilo zaradi tistih, ki želijo, da se občina spreminja. Če ljudje delajo s srcem, jim uspeva in pričakovati je, da bodo rezultate nadgradili najmlajši. Na koncu je prisotne Kidričanke in Kidričane pozval, da naj praznujemo s ponosom in zanosom ter da naj s ponosom in zanosom povemo: Mi smo iz Kidričevega. Mi smo Slovenke in Slovenci.

Uradnemu delu občinske prireditve je sledila zabava z ansamblom Braneta Klavžarja v prireditvenem šotoru.

Saša Peršoh

ZBRANI V VEČNAMENSKI DVORANI

Foto: Langerholc

INV ŠOTORU

Foto: Langerholc

OBVESTILO

Upravičence, ki še niste vložili zahtevka za vračilo preveč plačanih sredstev v javno telekomunikacijsko omrežje, pozivamo, da podate zahtevek najpozneje do 30. julija 2008. Po tem roku zahtevkov več ne bo mogoče vlagati.

Zdenka Frank

GRADNJA VRTCA IN DOMA UPOKOJENCEV

Tudi v vročih poletnih mesecih delavci na gradbišču novega Vrtca Kidričevo in Doma upokojencev Kidričevo ne bodo počivali. Pri **gradnji vrtca** potekajo prizadevanja **za odprtje vrtca 5. septembra 2008.**

Po besedah direktorice Doma upokojencev Ptuj **mag. Kristine Dokl** bo **Dom upokojencev Ptuj, enota v Kidričevem** predvidoma zaključena konec oktobra.

Prvi stanovalci se bodo tako lahko vselili **že v mesecu novembru.** Skupaj ima 30 enoposteljnih in 14 dvoposteljnih stanovanjskih enot s skupno kapaciteto 58 mest. Vsaka stanovanjska enota ima svoje sanitarije s tušem. Razen tega sta tudi 2 oskrbovani stanovanji. Predvideni so prostori za fizioterapijo, delovno terapijo in duhovno oskrbo.

Prednost pri namestitvi v dom bodo imeli občani Občine Kidričevo. V ta namen je že organizirana usmerjena priprava za bivanje v domu, vsako prvo sredo v mesecu ob 9. uri v sejni sobi Doma upokojencev Ptuj, kjer je predstavljen postopek sprejema, delo, aktivnosti in ogled doma. Razen tega posredujemo informacije o različnih socialnovarstvenih storitvah, kot so pomoč na domu, dnevno oskrbo (varstvo), celodnevno oskrbo, oskrbovana stanovanja. Prav tako katere pogoje morate izpolnjevati, da ste lahko upravičenec za posamezno vrsto storitev in izvajalce posameznih

storitev. Tako lahko izbirate med različnimi storitvami in različnimi izvajalci in se odločite za tistega, ki vam glede na vaše potrebe, želje in pričakovanja najbolj ustreza.

Ob obisku se boste lahko vključili tudi v programe delovne terapije, imeli kosilo v domu in poklepetali z vašimi prijatelji, sošolci, znanci ali naključnimi stanovalci doma.

Informacije lahko dobite v socialni službi. Tako so informacije za zunanje obiskovalce dopoldan v ponedeljek, sredo in petek (osebno) od 8.00 do 12.00, popoldan pa v sredo od 14.00 do 16.00. Informacije po telefonu – telefonska številka 02 780 73 11 – so vsak delovni dan od 12.00 do 13.00. Osnovne informacije dobite na recepciji ali telefonski številki 02 780 73 00 vsak delovni dan od 8.00 do 16.00.

V enoti Kidričevo bo predvidoma 25 zaposlenih, različnih profilov, odvisno od strukture stanovalcev, ki bodo nameščeni. **Prednost pri zaposlovanju bodo imeli občani Občine Kidričevo in sosednjih krajev. Prosta delovna mesta objavlja Zavod za zaposlovanje.**

Saša Peršoh

MONJA KRAJNC IZDALA KNJIGO

Monja Krajnc, zlata učenka OŠ Borisa Kidričeve, je v okviru literarnega natečaja Z domišljijo na potep, ki ga razpisuje založba Smar team, dosegla odlično tretje mesto. Njeno zgodbo Ljubezen boli so natisnili pod naslovom Moje življenje, neskončnost in težave. Zgodba o ljubezni je nastajala tri mesece, kakšne so srčne težave mladih, pa boste izvedeli, ko boste knjigo prebrali.

Med nastajanjem zgodbe je Monjo ves čas podpirala in vanjo zaupala njena mentorica učiteljica slovenščine Sonja Lenarčič.

Ob pomembnem literarnem dosežku sta Monji čestitala tudi ravnatelj OŠ Boris Kidrič Kidričeve Brane Tonejc in župan Občine Kidričeve Jože Murko.

Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Ravnega polja!

Saša Peršoh

MLADA PISATELJICA

Foto: Saša Peršoh

POGOVOR S PREDSEDNICO DPD SVOBODA KIDRIČEVO MAJDO VODUŠEK KLEMENČIČ

Letos je prejelo plaketo Občine Kidričeve tudi vaše društvo. V čast mi je, da o tem dosežku lahko delim misli s po mojem mnenju najbolj zaslužno za to, predsednico Majdo Vodusek Klemenčič. Evidentno je, da ste znali strniti vrste in da društvo pod vašim vodenjem raste, se bogati, širi in plemeniti. Uspelo vam je, da ste vse bolj prepoznavni, s svojimi aktivnostmi privablja vse več tistih, ki želijo na tak ali drugačen način ustvarjati, pa tudi tistih, ki jim kultura pomeni nenadomestljivo prehrano duha. Veliko sem prebrala o delovanju društva v Zborniku, ki ste ga izdali ob 60-letnici, včasih mi uspe tudi na kakšno vašo prireditev, veliko stvari pa me še zanima, zato vam bom zastavila nekaj vprašanj. Zagotovo bi občane in občanke Kidričevega ter bralce Ravnega polja zanimalo kaj več ali morda kaj drugega, pa vendar verjamem, da bodo v odgovorih na moja vprašanja našli kaj zanimivega tudi zase.

Kdaj ste prevzeli vodenje društva in kakšne so bile vaše prve poteze?

Društvo sem prevzela leta 1997. Naša prva naloga je bila sestaviti organe društva in urediti vse pravnoformalne zadeve (statut, žig, registracijo ...). Naslednja naloga, ki smo se je lotili, je bila ureditev in posodobitev našega prostora oziroma knjižnice. Takrat smo vzpostavili stike s Knjižnico Ivana Potrča iz Ptuja, ki nam je posodila dva svoja knjižničarja za ureditev in izbor knjig, ki so bile v naši lasti.

Velik posluh za naše želje in potrebe, da smo lahko pričeli z delom, oziroma za

oživitev društva je imel takratni župan gospod Alojz Šprah. Omogočil nam je ureditev prostora in tako smo pričeli z deli (prepleskali stene, posodobili in dodatno napeljali električno napeljavo, položili parket in nabavili sodobne knjižne police in izposojevalni pult).

Ravnatelj šole Branko Tonejc nam je odstopil kabinet, v katerega smo prenesli knjige. Tam sta jih Simon Petrovič in Vladimir Kajzovar več mesecev urejala, opremljala, izločala in klasificirala knjižne enote, ki so še uporabne za naše bralce. V sodobno opremljen in urejen prostor so učenci OŠ Borisa Kidriča z živo verigo prenesli knjige nazaj.

Leta 1998 smo počastili 50-letnico delovanja z otvoritvijo novega prostora. To nalogo smo zaupali naši literarni ustvarjalki Sonji Votolen, na kar smo še posebej ponosni.

Naj izpostavim našega prvega gosta literarnih srečanj gospoda Ivana Sivca – 6. februarja 1998 v našem prostoru (bil je popleskan in brez vsakršne opreme). Večer je vodil Vladimir Kajzovar.

Kakšne novosti ste uvedli in kako ste pridobivali članstvo?

Seveda smo čutili velik problem pri pridobivanju članov. Tako smo v Kidričevem v vsak nabiralnik oddali povabilo v naše društvo. Zelo smo bili razočarani, saj je bil odziv porazen. Članstvo smo širili z odmevnimi prireditvami (literarnimi srečanji, razstavami, delavnicami za odrasle in otroke ...) in seveda preko poznanstva in prijateljstva.

O novostih bi težko govorila, vendar pa že samo naše naselje po svoji strukturi prebivalstva in načinu preživljanja prostega časa kaže neko »svojsko« podobo. In tako smo pričeli z delovanjem sekcij glede na interes in želje naših članov. K literarni sekciji in knjižnici, ki je bila in je še vedno naša osnovna celica-dejavnost, se je priključila ustvarjalna delavnica za otroke in kreativna delavnica za odrasle. Naslednje leto smo začutili potrebo po imenovanju likovne sekcije, ki je na naše veselje privabila tudi moški del članstva. Pred štirimi leti pa so se nam priključile tudi ljudske pevke, ki s svojim prepevanjem bogatijo naše društvo. Knjižnica je odprta vsak teden ob ponedeljkih in je začela z izposojjo 3800 knjižnih enot, danes pa jih imamo že več kot 5000. Vse sekcije delujejo po svojem programu in se tudi večkrat predstavijo s svojo dejavnostjo v kraju oziroma v našem prostoru.

Mogoče bi veljalo tukaj omeniti ne kot novost, temveč kot nekaj, kar je značilno, prepoznavno za naše društvo – to so literarna srečanja s priznanimi ustvarjalci iz vse Slovenije. Ne vem, če je umestno, vendar pa sem zelo ponosna na vse naše goste, ki so bili vsak zase »biser« naših druženj. Vsak je pustil med nami svoj pečat. Dovolite, da jih naštejem: Ivan Sivec, Zdenko Kodrič, Irena Mihelič, Rajko Topolovec, Stojan Kerbler, Tone Pavček, Matjaž Pikalo, Marinka Fritz-Kunc, Tone Partljič, Liljana Klemenčič.

Ali menite, da je naključje, da prihaja toliko članov (vsaj meni se zdi) iz vrst prosvete oziroma pedagoške sfere?

Se vam zdi, da jih je toliko? Menim, da jih je res veliko, vendar pa je ostalih obiskovalcev mnogo več. Menim, da ni naključje, da se vključujejo prosvetni delavci, saj so bili aktivni že v prejšnjem obdobju in čutijo, da s svojo prisotnostjo bogatijo in prispevajo svoj delež na naših prireditvah, saj verjetno pogrešajo kulturna dogajanja v samem kraju, hkrati pa menim, da smo dovolj zanimivi in da se še posebej potrudimo pri naših gostih literarnih srečanjih.

Prebrala sem, da imajo posamezne sekcije svoje vodje, ki so hkrati tudi člani upravnega odbora. Kako ste jih izbrali in kaj je v bistvu njihova naloga?

Res je, vsaka sekcija ima svojega vodjo, ki je tudi član upravnega odbora. Sekcije so si izmed članov same izbrale svojega vodjo. Vsak vodja ima tudi nalogo, da koordinira delo in poskrbi, da so naloge, ki so si jih zastavili v programu, realizirane, hkrati pa poskrbi za nabavo materiala in obveščanje, izvedbene dejavnosti oziroma sekcije same pripravljajo prireditve v sodelovanju z literarno sekcijo. Vse blagajniške posle pa opravlja blagajničarka društva.

Kakšni so občutki ob prejemu tako visokega priznanja, kot je plaketa Občine Kidričeve?

Krasni! Počaščeni smo in ponosni. Dovolj bi bilo že priznanje za naše delo in naš trud, plaketa pa je pravi »biser«. Kljub temu da je naše delovanje svojsko, da se ne da primerjati z delovanjem drugih društev, da imamo občutek, da smo preveč skromni in velikokrat neopazni, pa smo sedaj prepričani, da je naše delo opazno, da pušča kulturni utrip v Kidričevem sledove, ki bodo ostali našim zanamcem in bo odsev časa, v katerem smo delovali. Prav rada bi se zahvalila za celovit opis de-

lovanja našega društva ob prejemu plakete. Krasno je bilo slišati lepe, vzpodbudne besede in kar ne morem verjeti, da smo toliko opravili v teh desetih letih. Potrudili pa se bomo, da bomo uredili in prikazali tudi delovanje društva v prvih petdesetih letih, za kar nam je sedaj zmanjkalo časa in podatkov. K temu nas zavezuje nenazadnje tudi plaketa, ali ne?

Plaketa že krasi naš prostor, na katerega smo zelo ponosni in v katerega zelo radi zahajamo in je naš ponos.

Na kaj pa ste najbolj ponosni, kaj bi veljalo po vašem mnenju še posebej izpostaviti?

Menim, da sem na to vprašanje že delno odgovorila, vendar pa bi rada izrekla posebno zahvalo članom upravnega odbora oziroma vodjem sekcij ter vsem, ki svoj prosti čas razdajajo v vsem svojem zanosu in tako zanesljivo in odgovorno opravljajo svoje prostovoljno delo, ko se marsičemu odrečejo, da speljejo začrtane naloge, ko znajo deliti z nami svoje ideje, se veseliti, družiti, poklepetati ..., ko se zavedajo, da je prostovoljno delo vrednota, ki jo je potrebno negovati in razvijati.

Menim, da je čas, da izpostavim naš zbornik, ki smo ga izdali ob šestdesetletnici delovanja z naslovom 60 LET DPD SVOBODA KIDRIČEVO in je kronološki pregled delovanja društva zadnjih deset let. Kogar zanima naše delo, lahko zbornik dobi v knjižnici. Zelo bomo veseli, če ga boste prelistali oziroma prebrali!

Kaj bi za konec sporočili občanom in občankam Kidričevega?

Ponosna sem, da nam je uspelo oživiti delovanje društva, hkrati pa želim, da bi nadaljevali z delom. Pri tem pa zelo pogrešam Kidričane, ki jim ni vseeno, kakšen je naš kraj, kakšen je naš kulturni utrip, kako preživljamo svoj in naš prosti čas ... zato vabljeni vsi, ki želite na kakršen koli

način odstirati duhovno plat človekovega ustvarjanja, pridite v našo knjižnico, včlanite se v naše društvo, postanite aktivni ustvarjalci kulturnega dogajanja v Kidričevem.

Zelo rada bi še poudarila, da imamo v našem društvu že kar nekaj let vizijo oziroma željo, predvsem pa čutimo potrebo po večjem prostoru. Radi bi knjižnico posodobili:

- uredili mladinski oddelek, saj so naši redni obiskovalci tudi predšolski otroci, ki jim je najbolj všeč to, da brskajo med knjižnimi policami in si sami izberejo knjižico, ki jo bodo s starši prebrali;

- uredili čitalniški del, kjer bi obiskovalec lahko malo posedel, poklepetal s knjižničarko, prelistal časopis, revije in se hkrati seznanil z novostmi, ki so na trgu, saj se lahko pohvalimo z zares »starimi« bralci, ki nam ostajajo zvesti in ki naše knjižne enote preberejo večkrat – pa še vedno redno prihajajo in brskajo med knjižnimi policami;

- knjižne enote bi računalniško opremili in uredili internetno povezavo (COBISS), ki jo pogrešajo predvsem dijaki, študentje, saj pri nas najdemo veliko takšne literature, ki jo potrebujejo pri svojem izobraževanju;

- uredili internetni kotiček.

Da bi lahko uresničili čim več svojih potreb, želja in vizij, še enkrat vabljeni na naše prireditve in v naše društvo!

Hvala za prijeten klepet, za obujanje spominov, ki so tudi zame kot Kidričanko še kako živi, in na snidenje ob vaših naslednjih dejavnostih.

Hvala vam in vsem, ki se trudite v Kidričevem dvigniti kulturno dogajanje na raven, ki si jo Kidričani in Kidričanke zaslužijo(mo).

Mag. Silvestra Klemenčič

Del zbornika, izdanega ob jubileju, je tudi zgodovinski pregled jubilanta DPD Svoboda Kidričeve. Pri tem žal nismo bili posebno uspešni. Delno zato, ker je o DPD Svobodi Kidričeve kot tudi o njegovem predhodniku, Sindikalno-kulturnem društvu Strnišče, zbranega zelo malo pisnega in drugega materiala. Zato smo zgodovinski pregled naredili bolj po spominu in pripovedovanju posameznikov in nekaj zapiskih (šolska kronika) in iz zelo skromnega društvenega arhiva. Za temeljitejšo, bolj dokumentirano obdelavo, pa bi bilo potrebno vire poiskati, zbrati in nato obdelati. Pri tem smo tudi sami raziskovali in ugotovili, da so zapisani podatki od leta 1958 delno v Zgodovinskem arhivu v Ptuj, marsikaj pa se najde tudi v časopisu Aluminij. Za vse to smo imeli premalo časa, zato to ostaja izziv za naslednjič. Člani DPD Svoboda Kidričeve ob tej priložnosti vabijo študente, ki jih zanima kulturno življenje v Kidričevem, da se odločijo in obdelajo to problematiko kot diplomsko nalogo, saj bodo s tem dali veliko za naš kraj in našo občino. Hkrati pa naprošamo posameznike, ki imajo kakršnekoli podatke, gradivo, dokumentacijo, da jo zaupajo društvu ali nam jo posodijo, da bomo lahko uredili arhiv, ki ga sedaj nimamo. Hvala vsem, ki čutijo pripadnost kulturnemu življenju, nam zaupajo ter nas razumejo.

Majda Klemenčič Vodušek, predsednica društva

FRANC VREŽE, ČASTNI ČLAN DPD SVOBODA KIDRIČEVO

Gospoda Franca Vrežeta poznam že vrsto let. Ko sem bila še otrok, je bil med najbolj aktivnimi v Kidričevem. Spominjam se, da skorajda ni bilo prireditve v kraju, da ga na njej ne bi srečali.

Pred nekaj leti sem imela priložnost ponovno govoriti z njim, in sicer v Domu upokojencev Ptuj, kamor se je preselil. Takrat mi je, poln entuziazma, razlagal o življenju v domu, o organiziranosti in dejavnostih v njem, o svojem prispevku k razgibanosti življenja v domu, predvsem pa je s ponosom obujal spomine na Kidričevo.

Tokrat sva se srečala zaradi prav posebnega razloga. Poiskala sem ga v sobi, kjer trenutno prebiva, in pred vrati je napis Kidričeva ulica 213, kar zagotovo ni slučaj. Takoj ko sem omenila, o čem želim kramljati, je bil za in pogovor je tekkel in tekkel. Mislim, da bi lahko o dogodkih iz preteklosti govoril ure in ure, pa se ne bi niti malo utrudil. Kljub dopolnjenemu 84. letu (rojstni dan je praznoval 8. junija) je, bolj ko sva govorila o preteklosti, postajal živahnejši in vedrejši. S tem je pokazal, da je vse svoje sile vložil v dela, ki se ne starajo. Mednje prav gotovo sodi kultura, ki ji je posvečal posebno pozornost kar desetletja in ji je dobesedno del posveča še danes.

Delček najinega pogovora vam v nadaljevanju z veseljem predstavljam, a prijetne izkušnje in vzdušja ob njem vam, žal, ne znam opisati.

O zgodovini DPD Svoboda Kidričevo lahko preberemo v Zborniku, ki ga je društvo izdalo ob 60. jubileju, pa me vseeno zanima, kakšni so bili začetki delovanja društva in ali ste bili že takrat zraven?

»Sodelovati sem začel jeseni 1950. Ne spominjam se, ali je to sodilo v sindikat ali v kulturno društvo, vem pa, da so takrat delovali: pevski zbor, tamburaška skupina (ki je vadila v bloku dva) in šahovska skupina (ki je vadila v bloku ena). Dve leti kasneje, ko je bil računovodja gospod Lipuš (oče mariborskega Jurčka), smo ustanovili močno dramsko amatersko skupino, s katero smo gostovali po okoliških krajih. Po odhodu Lipuša in Janžekoviča je vse skupaj nekako zamrlo, ponovno pa smo sekcijo obudili, ko je prišel režiser Kovač, nekje okrog leta 1970. Predsednik društva sem bil dva mandata, trikrat pa tajnik. Zelo dejaven je bil v tem času vodja dramske skupine Toni Šešo. Prav tako je zgledno delovala tudi lutkovna sekcija. Vodenje društva sem predal Jožetu Jančecu, en mandat vmes pa ga je vodil Valter Kolarič, znan po prizadevanjih po ohranitvi kina v kraju, kar mu, žal, ni uspelo. Potem sta se z ohranitvijo kulturnega življenja v Kidri-

čevem celo desetletje prizadevno ukvarjala zakonca Nežika in Toni Šešo, vse do predaje vodstva sedanjim akterjem.

Kako se počutite kot častni član društva? Kaj vam naziv pomeni?

Ob imenovanju sem bil prijetno presenečen, ker vsaj zadnjih deset let v društvu nisem bil aktiven, deloval sem samo v pevskem zboru. Ponosen sem na naziv, saj ga sploh nisem pričakoval niti si nisem mislil, da se to lahko zgodi. Moram pa povedati, da je DPD Svoboda Kidričevo na kulturnem področju v teh letih v ožji in širši okolici ogromno naredila.

Kaj vam pomeni, da se člani in vodstvo društva še vedno obračajo na vas in vas vabijo medse?

Pomeni mi izredno veliko. Predvsem pa sem vesel, da lahko z njimi delim spomine na čase, ko je društvo, ob izdatni pomoči takratne TGA, širilo svoje dejavnosti, ne le po domovini, ampak je gostovalo tudi v tujini. Mislim, da si marsikateri član danes ne more predstavljati, da smo se na prireditve vozili v odprtih tovornjakih, da ni bilo problemov, ko smo masovno odhajali na gostovanja na avstrijsko Koroško, v Češko, na Hrvaško ter po takratni domovini, v sklopu t.i. bratskega sodelovanja. Samo pevski zbor je štel tudi do 50 članov, na nastope pa smo skoraj vedno hodili s folklorno skupino in godbo skupaj. Takrat, ko je vodil pevce gospod Rajšter, nam je takratni direktor TGA nabavil prve enotne srajce in hlače. Najbolj veseli pa smo bili, ko je našo folklorno skupino pod vodstvom gospe Visenjak sprejel tudi Tito. Največ smo gostovali v tujini, ko je društvo vodil Andrej Fekonja, pridružil pa se nam je še ansambel Kmetec. Združeni pevci iz Ormoža, Ptuja in Kidričevega smo nastopili v Pragi ob 80-letnici obstoja njihovega pevskega zbora, njihovi pevci pa so nam obisk vrnili. Povsod smo bili izredno dobro sprejeti, TGA pa je navezoval stike tudi za njihove posle, torej gospodarske povezave.

Sedaj prebivate na Ptuj, prej ste bili dolga leta Kidričan. Česa iz takratnega kulturnega življenja se najbolj spominjate in ali ta utrip spremljate še danes? Kaj bi še posebej izpostavili?

Najbolj mi je ostal v spominu sprejem pri županu Prage in vsa ta gostovanja v Klobasnici, Pliberku, Leobnu, na Hrvaškem in seveda doma (prvo gostovanje 1951. na Gornji, nato v Dravinjskem Vrhu, v Vidmu itd.). Glede na čas, kako je bilo prej, lahko rečem,

da nam je DPD Svoboda v bistvu pomenila druženje, saj je bilo to edino, kar smo zraven kina imeli. Ne morem pa pozabiti tudi takratne podpore TGA, brez katere ne bi mogli delati tako, kot smo. Za naše dejavnosti so imeli preprosto posluš, mi pa s tem podporo in spodbudo.

Vse je bilo v najlepšem redu vse do tedaj, ko so nastopile finančne težave, posamezne sekcije pa so pričele iz društva izstopati. Zato me veseli, mimogrede, seveda spremljam kulturni utrip Kidričevega še danes, in to me še kako zanima, torej vesel sem, da v Kidričevem danes ponovno delujejo vse te sekcije in da si člani in vodstvo DPD Svoboda prizadevajo povrniti te pomembne vsebine za nadgradnjo kvalitete življenja vsakega posameznika, ki je vse bolj trdo. Mislim, da je, ne glede na sodoben, drugačen način življenja danes, mogoče zadeve tudi primerjati. Vse bolj namreč ljudje kulturno življenje potrebujejo, tako kot smo ga v tistih časih potrebovali mi, ali danes mogoče ob tej tehnologiji še bolj. Zato bi posebej izpostavil, da je delovanje društva ne le dobrodošlo, ampak hvalevredno, in da bi to Kidričani in Kidričanke morali ceniti.

Kakšna je vaša misel za konec tega najinega pogovora?

Želim, da bi se lahko vsi ti časi povrnili takšni, kot so bili kar se tiče kulture, čeprav vem, da je to nemogoče.

S to željo sva se poslovila. Gospodu Vrežetu sem se zahvalila za čas, ki si ga je vzel za najin pogovor, predvsem pa za njegov prispevek h kulturnemu dogajanju tistega časa, ko je bil najbolj aktiven v Kidričevem, saj dobro vemo, da bi bilo naše življenje brez takšnih posameznikov, kot je on, prazno in nepopolno.

V imenu vseh občanov in občanek Kidričevega in v svojem imenu se vam, spoštovani gospod Vreže, iskreno zahvaljujem in upam, da boste z nami še dolgo delili radost, veselje in srečo, ki nam jo lahko nudi samo druženje.

Zaključujem pa z mislijo, da je kultura kot način življenja potrebna vsem in vsakomur, saj lahko človeka najgloblje doživimo le v umetnosti in ustvarjalnosti.

In kar je rekel dr. Drnovšek – »Človek se ne rodiš, temveč postaneš.« – naj bo vodilo vsem, ki se v Občini Kidričevo kakorkoli trudimo prispevati, tako kot se je trudil naš sogovornik, častni član DPD Svoboda Kidričevo, k izboljšanju našega vsakdana.

Mag. Silvestra Klemenčič

JANEZ DOLENC, DOBITNIK PLAKETE OBČINE KIDRIČEVO

S proizvodnjo ročno izdelane obutve ste začeli leta 1971. Kakšni so bili vaši začetki?

Na začetku sem bil popolnoma sam in sem delal v dnevni sobi v stanovanjski hiši, vendar že leta 1973 sem odločil za širitev proizvodnih prostorov (iz stanovanjske hiše v samostojno delavnico) in takrat se je začelo tudi zaposlovanje ljudi. Tako je nastala delavnica s 50m², v kateri je delalo 7 delavcev. Dodatne prostore v velikosti 500 m² smo zgradili leta 1979 in takrat smo zaposlovali že 15 delavcev. V tem času smo bili močno prisotni na jugoslovanskem trgu, in to vse do leta 1989. Leta 1991 se je jugoslovanski trg popolnoma zaprl in smo ostali samo na slovenskem tržišču. To je bil velik šok, saj smo skoraj ves repromaterial nabavljali v bivših republikah Jugoslavije. Zaradi tega smo se morali usmeriti na tuje trge, da smo lahko ohranili število zaposlenih oz. jih še poskušali povečati. To je bil zelo zahteven proces, vendar smo v nekaj letih uspeli prodreti na avstrijsko, nemško in se deloma povrniti na bivša jugoslovanska tržišča. Zaradi tega smo že leta 1993 povečali proizvodne prostore na 700 m² in število zaposlenih na 21. V letu 2001, ko smo praznovali 30 let delovanja, je bilo zaposlenih že 32 ljudi in smo delali z najsodobnejšimi stroji na 1400 m² proizvodnih prostorov. Zadnja širitev proizvodnje je bila leta 2006, ko smo povečali proizvodne prostore na 2100 m² in 500 m² skladiščnih prostorov.

Takrat je podjetje dobilo tudi zaključeno podobo.

Kot vidim, ste se v vseh teh letih neprestano razvijali in napredovali. Kakšno pa je današnje stanje podjetja Čevljarstvo Dolenc?

Kot sem že omenil, od leta 2006 delamo na 2100 m² proizvodnih prostorov, kjer dela na najsodobnejših strojih 32 zaposlenih. Seveda v podjetju že ves čas delamo vsi domači, zraven mene še žena, hčerka in sin. Kapaciteta proizvodnje je danes odvisna od artikla in je med 200 in 280 pari.

Kateri so vaši glavni produkti in najpomembnejši kupci?

Glavni produkti so zaščitni delovni čevlji pod blagovno znamko JADO, pohodni čevlji pod blagovno znamko PLANINKA in gasilski škornji pod blagovno znamko BRANBULL.

Naši pomembni kupci pa so v celotni Sloveniji, v sosednji Avstriji, Nemčiji in v bivših republikah Jugoslavije.

Kakšni so vaši cilji in želje?

Normalno, da so moji cilji, da se podjetje razvija in posodablja v smislu tehnološkega

ČEVLIJARSTVO DOLENC V DRAGONJI VASI

Foto: Andrej Napast

strojnega parka, manj v zaposlovanju. Moje velike želje pa so, da to ostane mojim naslednikom, sinu in hčerki, ki bosta nadaljevala z uspešnim razvojem podjetja.

Ob prazniku Občine Kidričevo ste prejeli plaketo Občine Kidričevo za napredek in razvoj na gospodarskem področju. Kaj vam pomeni to priznanje?

Seveda je to eno veliko priznanje za prehojeno pot z željo, da moji nasledniki vsaj tako uspešno oz. še boljše vodijo podjetje v prihodnosti. Vsekakor je to tudi priznanje za celoten kolektiv, saj imajo nekateri že 35 let delovne dobe v tem kolektivu.

Andrej Napast

10. SREČANJE LJUDSKIH PEVCEV »PESEM NAJ DONI«

Društvo upokojencev Kidričevo skrbi poleg rednega dela še za razgibano kulturno in družabno življenje. Za to dejavnost poskrbijo Pevke druge pomladi DU Kidričevo, ki so v petek, 13. 6. 2008, v dvorani v Kungoti pri Ptuj v okviru prireditev v počastitev 11. občinskega praznika Občine Kidričevo organizirale že 10. srečanje ljudskih pevcev pod geslom »Pesem naj doni«.

Pevke druge pomladi Društva upokojencev Kidričevo se zavedamo, da je ljudsko izročilo del naše narodne kulture, vredno, da ga poznamo in ohranimo, kolikor je le mogoče.

Že drugo leto zapored smo k sodelovanju za vodenje programa »Pesem naj doni« povabile DPD Svoboda Kidričevo, gospo Majdo Klemenčič Vodusek, ki je v program med drugim zapisala: »Mnogi mislijo, da je odlika ljudske pesmi velika starost in da je pesemsko izročilo neka kšna muzejska starina, pa se zato zdi, da ne sodi v naš čas. Pa še kako radi jo imamo! Iz vsebine slovenskih ljudskih pesmi odseva ne samo vsakdanjost

PESEM NAS DRUŽI

Foto: Arhiv DU Kidričevo

Foto: Arhiv DU Kidričevo

našega človeka, njegovo gledanje na svet in življenje, njegovo mišljenje, čustvovanje in verovanje, marveč tudi njegova odzivnost na dogodke, saj je v njih zapisan vsaj del naše zgodovine.»

Za priskrčnejši pozdrav so nam za dobrodošlico zaigrali kungoški frajtonarji in v nas prebudili željo po praznovanju, druženju in petju. Po tradicionalno odpeti ljudski pesmi Pevk druge pomladi z naslovom Kunigunda, ki je namenjena prav cerkvi sredi vasi v Kungoti pri Ptuj in ki jo pevke tudi ohranjamo, smo začeli s pevskim programom.

Počaščeni smo bili, ker se je vabilu odzval župan Občine Kidričevo g. Jožef Murko. Kot slavnostni govornik je vse sodelujoče prav priskrčno pozdravil in izrazil zadovoljstvo nad organizacijo prireditve »Pesem

naj donik« ob občinskem prazniku občine Kidričevo ter čestital Pevkam druge pomladi za 10. obletnico in nam zaželel ponovnega snidenja v prihodnjem letu.

V programu je sodelovalo skupaj nekaj več kot sto nastopajočih pevk, pevcev in godcev. Od tega je bilo 15 pevskih skupin in tri različne skupine godcev, od frajtonarjev, muzikantov in ljudskih muzikantk. Poleg domačink, Pevk druge pomladi DU Kidričevo, so iz Občine Kidričevo nastopale še štiri pevske skupine: ljudske pevke DPD Svoboda Kidričevo, ljudske pevke Društva invalidov Kidričevo, »Fantje treh vasi« KD Lovrenc ter pevke katoliškega KD »Zvezdni dol« Kidričevo. Nastopili so še kungoški frajtonarji in ljudske muzikantke »Vesele Polanke« PD Cirkovce. Iz sosednjih občin pa so nastopili ljudske pevke in pevci DU KD »Stane Petrovič« Hajdina, ljudske pevke DU Ptujška Gora, ljudski pevci DU KD Grajena, ljudski pevci FD »Rožmarin« Dolena, ljudske pevke KD Sela, ljudski pevci DU Videm pri Ptuj, ljudski pevci »Fotografskega društva« Tezno-Maribor, kvartet veseljakov tretjega življenjskega obdobja DU Tezno-Maribor in muzikantje FD Lancova vas.

Vsaki nastopajoči skupini je po dveh odpetih pesmih predsednik DU Kidričevo g. Franc Rajh podelil zahvalo za sodelovanje.

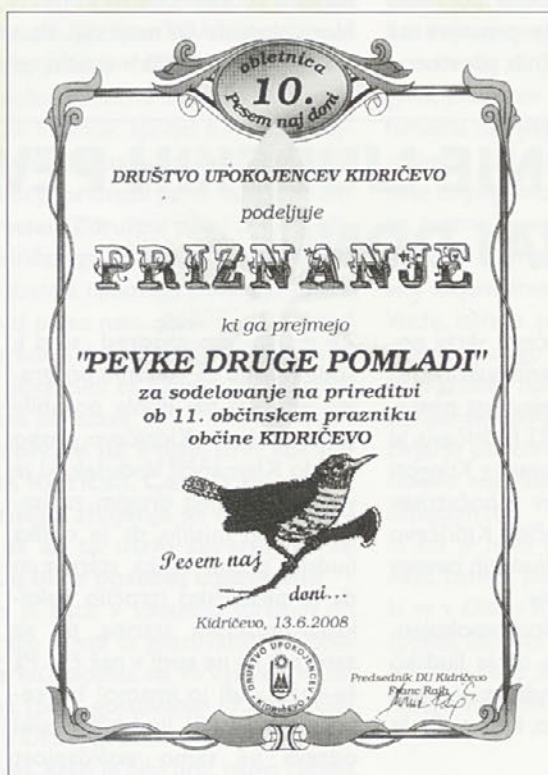
Po nastopu vseh povabljenih skupin je ga. Majda Klemenčič Vodušek povedala na-

slednje: »Ljubezen do slovenske ljudske pesmi naj ne bo romantično vznesena, naj ne pomeni nekritične solzave zaverovanosti v stare dobre čase. Spoštujemo jo kot izročilo prednikov, dano nam v oskrbo in ohranitev, naj nam bo vrednota, ki ima trajno ceno in globok pomen za kulturo slovenskega naroda, za njegovo identiteto. Po bogastvu vsebine, po oblikovnih zanimivostih in izrazni lepoti je naše pesemsko izročilo dragocen prispevek Slovencev evropski kulturi.«

Po odpeti pesmi Pevk druge pomladi »Kogor po vasi jaz grem« se je predsednik Društva upokojencev Kidričevo g. Franc Rajh zahvalil vsem nastopajočim. Posebej se je zahvalil gostiteljicam, Pevkam druge pomladi DU Kidričevo, in ob 10. obletnici »Pesem naj donik« izročil vodji pevk Roziki Premzl priznanje za 10-letno uspešno vodenje s šopkom šestih vrtnic od šestih sopevk: Marije Kmetec, Terezije Žnidar, Kristine Lubaj, Dragice Tišler, Kune Rodošek in Micike Muznik.

Kot vodja pevk bi se zahvalila za priznanje predsedniku Društva upokojencev in celotnemu Upravnemu odboru društva za izkazano pomoč pri organizaciji, vsem mojim pevkam pa gre zahvala, saj brez njih ne bi bilo praznovanja. Zahvala gre tudi pobudnici petja pri Društvu upokojencev in prireditvi »Pesem naj donik« gospe Amaliji – Malčki Mlaker. To naše prepevanje pa ni samo petje, je tudi druženje in marsikatera šala je vmes. Ker pa smo vedno starejše in bolehnje, ne vemo, kako dolgo bomo vzdržale, si pa vseeno želimo, da bi še kar nekajkrat smele pričeti praznovanje občinskega praznika Občine Kidričevo.

Rozika Premzl,
vodja Pevk druge pomladi
DU Kidričevo

OBČINSKO GASILSKO TEKMOVANJE V STAROŠINCAH

V soboto, 14. junija, je v okviru Gasilske zveze Kidričevo in v organizaciji Prostovoljnega gasilskega društva Starošince potekalo občinsko gasilsko tekmovanje. Tekmovanja se je udeležilo kar 43 gasilskih desetov, kar pomeni približno 500 tekmovalcev in mentorjev iz Prostovoljnih gasilskih društev: Starošince, Jablane, Šikole, Mihovce-Dragonja vas, Pleterje, Lovrenc na Dr. polju, Apače in Talum Kidričevo. Ob pričetku tekmovanja sta takrat navzoče pozdravila predsednik GZ Kidričevo Anton Leskovar in župan Občine Kidričevo Jože Murko ter vsem tekmovalcem zaželela veliko športne sreče.

V dopoldanskem času je bilo izpeljano tekmovanje pionirjev, mladincev in veteranov. V kategoriji pionirke sta tekmovali dve ekipi, v kategoriji pionirji pa je tekmovalo pet ekip. V obeh kategorijah so slavile desetine iz Jablan. Pri mladinkah sta tekmovali prav tako dve ekipi, najuspešnejše so bile mladinke iz Šikol, medtem ko je med petimi ekipami mladincev slavila desetina Lovrenc na Dr. polju I. Pri starejših gasilcih so tek-

movale štiri desetine, prvo mesto je dosegla desetina iz Lovrenca na Dr. polju.

V popoldanskem delu tekmovanja so se med sabo pomerile članske ekipe.

Članici A je bilo pet ekip, prvo mesto je pripadlo desetini iz Jablan. Pri članici B pa je prvo mesto osvojila desetina Starošince I izmed 12 ekip. V konkurenci članov B je tekmovalo osem desetov, najuspešnejši so bili člani iz Šikol.

Organizatorji tekmovanja so se potrudili, da je tekmovanje potekalo tekoče in brez zastojev, za pravico pa so na gasilskih progah poskrbeli odlični sodniki iz GZ Slovenska Bistrica.

Ponosni smo lahko, da GZ Kidričevo povezuje tako veliko število gasilcev, ki se aktivno vključujejo v dejavnosti GZ. Naša želja je k aktivnemu delovanju vključiti že najmlajše pionirje, saj si tako zagotavljamo aktivno članstvo.

NA POMOČ!

*Branimir Korez,
predsednik PGD Starošince*

VETERANSKI NOČNI TURNIR V MALEM NOGOMETU

Ob občinskem prazniku v Občini Kidričevo se je v soboto, 21. 6. 2008, v športnem parku Apače odvijal nočni malonogometni turnir za tiste malo starejše »žogobrcarje«. Kljub nizkim temperaturam in kar obilnim padavinam so prizadevni organizatorji uspeli izpeljati turnir do konca, seveda pa je ravno zaradi teh slabih razmer bila ude-

ležba na samem turnirju veliko skromnejša, kot je bilo pričakovati. Tako je kar nekaj ekip tik pred zdajci odpovedalo sodelovanje in s tem so bili tisti ljubitelji malega nogometa, ki so se kljub dežju zbrali v športnem parku Apače, prikrajšani za večje število zanimivih tekem.

Na turnirju so tako sodelovale 3 ekipe: Bar Mihec-Kolar, veterani Apač ter Borova vas, pri katerih smo lahko opazili kar nekaj obrazov, ki jih ne vidimo pogosto na malonogometnih igriščih. V prvi tekmi je ekipa Bar Mihec-Kolar z lahkoto opravila z Borovo vasjo, katera nika- kor ni našla recepta, kako ustaviti razigrane nasprotnike. Končni rezultat je bil 6:0. V drugi tekmi sta se pomerili ekipi veteranov iz Apač in Borove vasi. Očitno še pod

OBČINSKI ŠAHOVSKI TURNIR V APAČAH OSVOJIL SILVO ZAJC

21. junija so se v prostorih prosvetnega doma Apače zbrali ljubitelji igre na črno-belih poljih, katere zgodovina seže daleč nazaj v Indijo, nekje v 6. stoletje našega štetja. Seveda govorimo o šahu. Turnir je že tradicionalen in je tako kot vedno potekal pod okriljem občinskega praznika občine Kidričevo.

V igri »vsak proti vsakemu« se je pomerilo 9 šahistov, ki so pokazali zavidljivo znanje šahovske teorije in prakse, kar nekaj dvobojev se je končalo z remijem, kar še dodatno priča o izenačenosti tekmecev. Bil se je ogorčen boj za prvo mesto, seveda le na šahovnicah, na koncu pa je »prednost domačega terena« izkoristil Silvo Zajc, ki je imel enako število točk kot drugouvrščeni Igor Ilijaš. Na tretjem mestu je z 0,5 točke zaostanka pristal Branko Sedlašek. Sledijo Ciril Kužner, Ivan Krajnc, Klemen Janžekovič, Janez Bombek, Bojan Lubaj in Leon Selinšek.

Čestitke vsem tekmovalcem, ki so sodelovali na občinskem šahovskem turnirju, za drugo leto pa seveda upamo, da bo udeležba še številčnejša in s tem konkurenca še ostrejša.

Marko Bauman

vplivom visokega prvega poraza »borovci« niso zmogli doseči niti častnega zadetka, medtem ko so domačini kar luknjali mrežo nasprotnikov. Rezultat tega je bilo tudi 9 zadetkov v mreži Borove vasi. Tako sta se za prvo mesto in za prehodni pokal pomerili ekipi Bara Mihec-Kolar ter veteranov Apač. V zelo izenačenem srečanju so imeli kanček več sreče in zbranosti »Mihci« in tekmo odločili v svojo korist z rezultatom 1:0, kar jim je prineslo tudi končno zmago na turnirju.

Končni vrstni red: Bar Mihec-Kolar 6 točk, veterani Apač 3 točke, Borova vas 0 točk.

Vsem igralcem, ki se niso ustrašili deževnih kapljic, pa seveda čestitke za srčno in pošteno borbo.

Marko Bauman

NAJBOLJŠI NA TURNIRJU V APAČAH

Foto: Miran Kovačec

3. KMEČKE IGRE V PONGRCAH

Organizator kmečkih iger ob občinskem prazniku je vsako leto Društvo podeželskih žena in deklet Občine Kidričevo v sodelovanju z vaščani Pongrc.

Letos se je iger udeležilo 10 ekip, in sicer so tekmovalce naslednje ekipe:

ekipa Jablan, ekipa Starošinc, Društvo upokojencev Cirkovce, Društvo podeželske mladine Ptuj, Društvo podeželskih žena in deklet Občine Kidričevo, ekipa Kungote

pri Ptuj, Društvo podeželske mladine Maribor, Društvo podeželske mladine Občine Kidričevo, Fantje izpod šanka, Cirkovce, ekipa iz Gorice, Občina Rače.

Najuspešnejša v sestavljanju voza, žaganju drv, nošenju mleka, zabijanju žebeljev in pobiranju boba je bila ekipa iz Gorice.

Povedati je potrebno, da gre predvsem za obujanje starih kmečkih opravil. Zanimanje

za igre je bilo veliko, saj si je igre ogledalo preko 350 obiskovalcev, pred igrami pa je bila povorka starodobnih traktorjev, ki so pritegnili zanimanje mnogih obiskovalcev, ki jih je bilo preko 350. Vsi tekmovalci so dobili za sodelovanje pravi "kufnček" kot plačilo za opravljeno delo.

Janja Metličar

LE KDO BO NAJBOLJŠI?

Foto: Saša Peršoh

MLADI NA STARODOBNIKU

Foto: Saša Peršoh

ŽIGA ŽAGA POJE ŽAGA

Foto: Saša Peršoh

UJ, KOLIKO BOBA!

Foto: Saša Peršoh

HM, KAKO SE ŽE SESTAVI VOZ?

Foto: Saša Peršoh

ALI BO ZADEL?

Foto: Saša Peršoh

RUSKO KEGLJANJE

ZBRALO SE NAS JE VELIKO

Foto: Arhiv DU Lovrenc

Veselimo se praznovanj. Prav posebej je veselo, če praznuje država, istočasno pa je praznik naše občine. V počastitev prazniku smo se v Društvu upokojencev Lovrenc na Dravskem polju odločili, da bomo organizirali turnir v vrtnem kegljanju. Veliko je bilo priprav z organizacijo, čiščenjem okolice in s treningi. V društvu je 30 rednih kegljač in kegljačev, ki jih vodi gospod Srečko Lah. Treningi so vsak ponedeljek in četrtek, vmes pa še društvena tekmovanja.

TRIKRAT HURA ZA NAS!

Foto: Arhiv DU Lovrenc

Določili smo, da bo turnir 20. junija z začetkom ob 10. uri. Poslali smo dvajset vabil, s katerimi smo povabili vsa društva, s katerimi sodelujemo – 4 so iz občine Kidričevo, ostala društva pa izven naše občine. Prijavile so se ženske in moške ekipe, ki jih je sestavljalo po 5 članov.

Iz Občine Kidričevo so tekmovali: moška in ženska ekipa iz Cirkovc, dve moški in ena ženska ekipa iz Lovrenca, ekipa iz Društva upokojencev Kidričevo se tekmovanja ni udeležila.

Veseli smo bili, da so se tekmovanja udeležile tudi moška in ženska ekipa iz Starš, moška in ženska ekipa iz Limbuša – LIPA, moška in ženska ekipa iz Ptuja ter dve moški in ena ženska ekipa s Ptujске Gore.

Prireditve smo pričeli slovesno – z našo himno. Pozdravni govor je imel župan Občine Kidričevo gospod Jože Murko in zaželel vsem tekmovalcem veliko športne sreče. Vse prisotne je pozdravil in jim zaželel dobrodošlico tudi predsednik Društva upokojencev Lovrenc gospod Martin Krajnc.

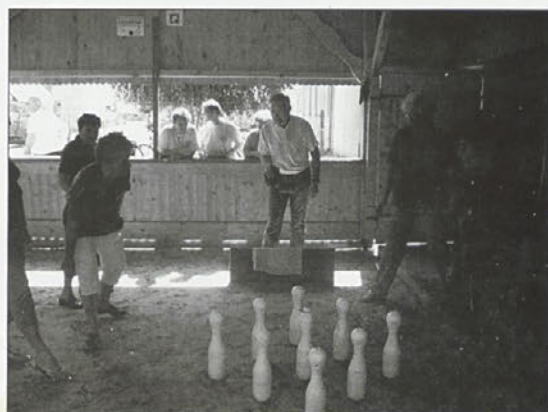
Ker je tekmovanje potekalo na obeh kegljiščih, smo določili dva sodnika.

Na notranjem kegljišču je prvi podrl keglje župan, na zunanjem kegljišču pa podžupan gospod Jože Medved.

ZAHVALA

Društvo kegljačev DU Lovrenc se za ponujeno donacijo majic iskreno zahvaljuje tehnični trgovini Moj dom iz Lovrenca na Dr. polju in jim želimo še obilo poslovnih uspehov.

Jože Vidovič,
v imenu društva

PRVI JE PODRL KEGLJE ŽUPAN

Foto: Arhiv DU Lovrenc

Veseli smo bili, da sta obe naši ekipi zasedli prvo mesto in prejeli pokal. Za največ – kar 62 podrtih kegljev – je prejel pokal naš član gospod Slavko Sambolec.

Drugo mesto je pri moških zasedla ekipa iz Starš, pri ženskah pa ekipa iz Limbuša, tretje mesto je zasedla ekipa s Ptujске Gore pri moških in ekipa iz Cirkovc pri ženskah. Tekmovalci, kakor tudi naše kegljačice so se med tekmovanjem posladkali z dobrotami, ki so jih pripravile naše kegljačice. Po tekmovanju smo se v prijetnem druženju in ob malici našega soseda Gostilne pri Katri zadržali v pozno popoldne. Pogovarjali smo se predvsem o kegljanju in si zaželeli veliko lepega ob našem občinskem prazniku.

Hedvika Pulko,
tajnica DU Lovrenc

NA POVABILO LOVRENŠKIH UPOKOJENCEV NA RUSKO KEGLJANJE

Že drugo leto se udeležujemo tekmovanja v ruskem kegljanju, ki je bilo dne 20. 6. 2008 ob 10. uri na kegljišču v Lovrencu na Dr. polju. Prireditve je potekala v počastitev 11. občinskega praznika občine.

Na tem tekmovanju sta tekmovali dve ekipi, in sicer moška in ženska. Kot predsednica sem zadovoljna z rezultati, saj so nekateri tekmovalci tekmovali v tem športu prvič. Hvala tekmovalcem, saj je pomembno predvsem sodelovati. Prireditelju hvala za povabilo, pa drugo leto se spet vidimo.

Marta Pinterič

DAN JE MINIL V PRIJETNEM RAZPOLOŽENJU

Foto: Bavdek

TRADICIONALNI TURNIR V MALEM NOGOMETU

Športno društvo MLADINEC Lovrenc je okviru I. občinskega praznika Občine Kidričevo organiziralo že tradicionalni nočni turnir v malem nogometu, športno prireditel za vsa športna (nogometna) društva v Občini Kidričevo, neomejeno glede starosti in spola.

Prireditel se je odvijala v petek, 20. 6. 2008, od 19. ure naprej v Športnem parku Lovrenc, v Lovrencu na Dravskem polju. Turnir je trajal od 19. ure zvečer do 3. ure jutraj.

Prijavnine za posamezno ekipo ni bilo, na turnir pa so se lahko prijavile ekipe iz Občine Kidričevo.

Tako je bilo prijavljenih 13 ekip iz celotne občine, na turnirju pa so bile tudi 3 ekipe cicibančkov in drugih mladih (mešano), tako smo jim omogočili, da so se lahko preizkusili v »žogobrcu« (pred samim začetkom glavnega turnirja).

Ekipe:

- MIHOVCE-Dragonja vas
- RDEČI VRAGI
- DJEVOJKE SA SELA (Cirkovce)
- NASILO
- ŠD ŠIKOLE
- GOZDARI
- BAR LEONA
- TEAMGEIST
- NJIVERCE
- S.S. LACIO
- BAR CAPRI
- LOSERI
- HOT BOYS

V finalu nočnega turnirja v malem nogometu so po sistemu vsak z vsakim odigrale tri ekipe, in sicer: DJEVOJKE SA SELA (Cirkovce), BAR LEONA (Župečja vas) in BAR CAPRI (Apače).

Ekipe BAR CAPRI (Apače) je zmagala in tako osvojila prvo mesto ter dobila za nagrado pokal + prehodni pokal. Ekipe DJEVOJKE SA SELA (Cirkovce) je osvojila drugo, ekipa BAR LEONA (Župečja vas) pa tretje mesto. Obe ekipi sta prejeli pokal za svojo uvrstitev.

V ekipah je bilo v povprečju do 10 igralcev, tako je bilo vseh udeležencev turnirja (upoštevajoč cicibane in druge mlade) okrog 130–150, tukaj moramo upoštevati še organizatorje – člane Športnega društva MLADINEC Lovrenc (10–15 oseb), sodnike in druge udeležence (gledalci, starši, drugi). Za vsakega udeleženca turnirja je bilo poskrbljeno s hrano in pijačo (kranjska klobasa, kruh, priloga, brezalkoholna pijača).

Robert Novak

KOLESARJENJE INVALIDOV KIDRIČEVO

V lepem sončnem jutru, 21. 6. 2008 ob 9. uri, smo se pred društvenimi prostori v Kidričevem zbrali člani in članice kolesarske sekcije invalidskega društva. Že vrsto let smo invalidi vključeni v program prireditel v počastitev občinskega praznika Občine Kidričevo, za kar smo v upravnem odboru hvaležni, da nas v tem delu športne dejavnosti podpirajo funkcionarji. Tako se počutimo bolj sproščeni, dejavni ter po dejavnosti enaki ostalim društvom v Občini Kidričevo.

Start je bil točno ob določeni uri. Start je pričelo cca 50 članic in članov. Vodja kolesarske proge je bil tokrat g. Nace Miložič, ki nas je popeljal na 20 km dolgo progo, in sicer: iz Kidričevega po tovarniški cesti proti Apačam, skozi Lovrenc, Župečjo vas, Podložje, Sestrže, Pragersko, Šikole do vasi Pongrce, kjer nas je pričakal in pozdravil župan Občine Kidričevo g. Jože Murko.

Ob dobro pripravljenem golažu, ki ga je skuhal podpredsednik društva g. Srečko Lah, in ob mrzli žlahtni kapljici smo se pov veselili pozno v popoldanski čas. Lep športni pozdrav!

Marta Pinterič,
predsednica društva

VSI NA KOLO!

Foto: Bavdek

DOBER TEK

Ali poznate imena slovenskih domačih jedi?

Pretlačen krompir in fižol z ocvirki.

Jed iz kislega zelja ali repe, fižola in krompirja, znana zlasti na Primorskem.

Tole ne bo težko. Pecivo iz kvašenega, razvaljenega in zvitega testa z različnimi nadevi.

Poznamo belokranjsko, prekmursko, prleško, sicer pa je to jed iz vlečenega testa v več plasteh z različnimi nadevi.

Zeljna jed, ki se imenuje po nekem madžarskem mestu.

SP

OTVORITEV LIKOVNE RAZSTAVE DPD SVOBODA KIDRIČEVO

»Sem košček mozaika,
sem eden od mnogih,
sem del celote.

K temu težim in zato rasem,«

je zapisala naša članica likovne sekcije, profesorica likovne umetnosti Aleksandra Vidovič v pesmi pod naslovom »Izpoved mladega kostanja«.

Ta njena misel, to njeno razmišljanje čutim kot simbolno misel našega društva, našega delovanja – DPD Svoboda Kidričevo. Zato ni naključje, da nam jo je zaupala ob letu, ko obeležujemo 60-letnico delovanja.

Ta naš košček mozaika, pa čeprav prevečkrat skromen, neopazen, včasih celo nerazumljen, s ponosom sestavlja celoto in tako sledi vzgibu, da sodelujemo in da pripadamo. Smo del kulturnega ustvarjanja v Občini Kidričevo.

Zato sem še posebej vesela, da so si naši dragi ustvarjalci izbrali za likovni motiv naselje Kidričevo.

»Odločili smo se za motive, ki prikazujejo naše, za mnoge dolgočasne in nezanimi-

ve bloke, prostore med njimi in razne detajle, ki smo jih našli na njih; okna, balkoni, vhodi ... in glej, našli smo lepa okna, zanimive balkone, skladno oblikovane vhode v bloke.

Naša platna so tokrat kvadratne oblike. Morda je bil tudi to razlog za nekoliko drugačen način prikazovanja izbranih motivov. Odločili smo se za nekoliko bolj ploskovno slikanje, kombinirali z drugimi tehnikami, vnašali elemente drugih likovnih področij. Nekateri se nismo mogli izogniti sivinam (ki pa nas niso motile, nasprotno, pritegnile so nas), drugi so naselje videli v svojih barvah, videli bloke in ceste med njimi v določenih smereh, pravilih, geometrijskih oblikah. Vsi pa se strinjamo, da je Kidričevo kraj in

bogat vir za likovne ustvarjalce.

Kljub temu da je Kidričevo naselje v parku zelenic, visokih dreves in cvetja, smo se odločili za motive, ki predstavljajo arhitekturo,« je pojasnila, opisala in orisala mentorica likovne kolonije Irena Tušek ob otvoritvi razstave pred restavracijo Pan, v soboto, 21. junija, v počastitev ob-

Foto: Arhiv DPD Svoboda

činskega praznika Občine Kidričevo. Če vas zanima, kako smo bili izvirni, kako lepo je naše naselje, kako rastemo z njim, kako mu pripadamo, vabljeni na ogled nastalih likovnih del v jedilnico restavracije Pan in presodite sami.

Z ODPRTJA RAZSTAVE

Foto: Arhiv DPD Svoboda

Foto: Arhiv DPD Svoboda

Majda Klemenčič Vodušek,
predsednica društva

SUDOKU

S pomočjo že vpisanih številk zapolnite lik tako, da bodo v vsaki vodoravni vrsti ter navpični koloni in v vsakem kvadratu vpisane vse številke od 1 do 9.

SP

		1	7	2	4		
2						5	
7	5		8		6	1	
			2	8			
3						8	
		1	9				
8	7		2		5	4	
1						7	
		9	4	6	1		

KDOR _____, TA NAJDE

Na črto vpišite po eno besedo, da dobite slovenske pregovore.

Ni vsak _____, ki se ti smeje.

Ne pokrivaj _____ s slamo.

Vsaka _____ ima svoj strup.

_____ pride redko sama.

Veliko _____, a malo resnice.

SP

KVIZ

Pri vsakem vprašanju obkrožite en (pravi) odgovor in črko prenesite v spodnji lik, kjer boste ob pravilni rešitvi prebrali končno rešitev.

1. Današnja občina Kidričevo je nastala:

K 1. januarja 1995

L 25. junija 1995

M 26. decembra 1995

2. En trak ob znaku za približevanje prehodu ceste čez železniško progo označuje razdaljo:

N 50 m

O 80 m

P 100 m

3. V hlevu je dvakrat več ovac kot kur, skupaj pa imajo 80 nog. Koliko ovac je v hlevu?

R 12

S 16

Š 20

4. Kateri slovenski pesnik je avtor naslednjih verzov:

Lenega čaka

strgan rokav,

pal'ca beraška,

prazen bokal.

S France Prešern

Š Simon Jenko

T Valentin Vodnik

5. EPPUR SI MUOVE pomeni v slovenščini:

A In vendar se giblje.

B Država sem jaz.

C Čisti računi, dobri prijatelji.

6. Kam sodi ANAKONDA?

M Med glodalce.

N Med kače.

O Med metulje.

7. Koliko zob ima odrasel človek?

H 26

I 30

J 32

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

SP

PROSLAVILI DAN GASILCEV

V okviru prireditev ob 11. prazniku občine Kidričevo so v soboto, 21. junija, pod velikim prireditvenim šotorom v Cirkovcah proslavili 12. dan gasilcev Občine Kidričevo, ob tem pa predali namenu novo gasilsko vozilo prostovoljnega gasilskega društva Jablane znamke Renault Midlum GVC 16/25, ki je veljalo okoli 170.000 evrov.

Da so lahko gasilci pri svojem delu uspešni, morajo imeti dovolj znanja in izkušenj za boj proti rdečemu petelinu, zagotovo pa potrebujejo tudi sodobno tehniko in opremo. Tega se zavedajo tudi prizadevni člani PGD Jablane, ki so ob 11. prazniku Občine Kidričevo svečano predali namenu novo in sodobno opremljeno gasilsko vozilo znamke Renault Midlum. Slovesnosti, ki so jo združili s praznovanjem 12. dneva gasilcev z območja gasilske veze Kidričevo, so se poleg predstavnikov gasilskih društev Talum, Lovrenc, Šikole, Starošince, Mihovce-Dragonja vas, Pleterje, Apače, Spodnja Polskava in seveda domačih gasilcev udeležili tudi številni gostje.

Slavje so pričeli z veliko gasilsko parado, v kateri je ob zvokih pihalnega orkestra Talum Kidričevo sodelovalo prek 200 gasilcev iz 9. prostovoljnih gasilskih društev. O pomenu gasilstva v lokalni skupnosti in praznovanju dneva gasilcev je govoril predsednik Gasilske zveze Kidričevo Anton Leskovar, pridružila sta se mu predstavnik Gasilske zveze Slovenije in Podravske regije Janez Liponik, za humano delo se je gasilcem zahvalil in jim hkrati čestital ob

pomembni pridobitvi tudi župan Občine Kidričevo Jože Murko, čestitkam pa se je pridružil tudi poslanec državnega zbora Branko Marinič.

Kot je na slovesnosti pod prireditvenim šotorom v Cirkovcah povedal predsednik PGD Jablane Tomi Dolenc, je novo gasilsko vozilo plod skupnih prizadevanj domačih gasilcev in Občine Kidričevo. Vrednost celotnega vozila je okoli 170.000 evrov, pri čemer je 67.000 evrov veljalo podvozje, okoli 103.000 evrov pa nadgradnja in oprema, pri čemer je 113.000 evrov prispevala občina Kidričevo, okoli 57.000 evrov pa so prispevali člani, simpatizerji in botri iz PGD Jablane.

Novo gasilsko vozilo s cisterno znamke Renault Midlum ima oznako GVC 16/25 ima vgrajeno črpalko s pretokom 1600 litrov vode na minuto ter 2500-litrski rezervoar za vodo, pogon ima na zadnjih kolesih, skupna nosilnost je 13.000 kg, moč motorja je 240 kW, v vozilu pa je prostora za posadko, poleg voznika še za 7 gasilcev. Nadgradnja vozila je izdelana iz aluminijastih profilov, ki so vijačno povezani v stabilno konstrukcijo. Prostori pod nivojem šasije se levo in desno zapirajo s preklopnimi stopnicami, ki so z notranje strani prevlečeni z rebrasto aluminijasto pločevino, z notranje strani pa z gladko in pobarvano aluminijasto pločevino. Dostop na streho je možen po aluminijasti lestvi, rob strehe je levo in desno višji ter zaokrožen, vanj pa so vgrajene luči za osvetlitev okolice in strehe vozila. Sicer je celotna streha pohodna, nanjo pa

BOM GRMOVJE POSEKAL – KJE SO TISTE STEZICE

Odlomke iz pesmi povežite z njihovimi naslovi! En naslov je odveč.

Jaz bi te že rada imela ...
Ribica je zaplavala, / je dekle poškopila ...
Pozabljen bi bil, / ko b' tak srčkan ne bil ...
Bo treba vstati, slovo jemati ...
Ko mlinček ropoče in voda šumlja ...

Kaj ti je, deklica ...
Pri farni cerkvi ...
Dekle je po vodo šla ...
Ob bistrem potoku je mlin ...
Al' me boš kaj rada imela ...
Kako bom ljubila ...

KUKAVIČJA JAJCA

Med petimi pojmi v isti vrsti je vedno eden, ki ne sodi k drugim. Poiščite ga.

Ananas, grenivka, limona, mandarina, pomaranča.

Bik, kozorog, leopard, oven, škorpjon.

Pampa, prerija, savna, stepa, tundra.

SP

so montirani gasilska lestev, aluminijasti zaboj s pokrovom za orodje in reflektorji, ki so na pnevmatskem dvignem stebru do višine 7 m od tal. V nadgradnji so tudi vsa pritrdišča za gasilsko opremo, ki jih zahteva tipizacija za tovrstna gasilska vozila, sicer pa je bilo celotno vozilo nadgrajeno v podjetju gasilska vozila Pušnik iz Črešnjevca pri Slovenski Bistrici.

Po tem, ko so podelili zahvale vsem 57 botrom novega gasilskega vozila, med katerimi je kar 23 domačih gasilcev iz Jablan, je novo vozilo blagoslovil cirkovski župnik **Janko Strašek**, kidričevski župan **Jože Murko** pa je ključje novega vozila svečano predal poveljniku PGD Jablane **Toniju Peršuhu**, ta pa nato šoferju **Francu Herganu** in mu zaželel srečno vožnjo.

Najbolj zaslužnim gasilkam in gasilcem so se na slovesnosti oddolžili z gasilskimi odlikovanji in priznanji domačega društva, Gasilske zveze Kidričevo ter Gasilske zveze Slovenije, vse skupaj pa zaokrožili z gasilsko veselico in ansamblom Vagabundi.

Saša Peršoh

NOVA GASILSKA PRIDOBITEV

Foto: Branko Trčko

ZBRALO SE JE OKROG 200 GASILCEV

Foto: Branko Trčko

ZA PODMLADEK SE NI TREBA BATI

Foto: Branko Trčko

NAŠI GASILKI

Foto: Branko Trčko

BLAGOSLOV GASILSKEGA VOZILA

Foto: Branko Trčko

PRIZNANJA ZA NAJZASLUŽNEJŠE

Foto: Branko Trčko

MARIJA PANIKVAR, NAJSTAREJŠA OBČANKA OBČINE KIDRIČEVO

Župan Občine Kidričevo Jože Murko je pred dnevi v sklopu občinskega praznika obiskal gospo Marijo Panikvar, ki je s svojim 101 letom starosti najstarejša občanka Občine Kidričevo. Lahko se pohvali s tem, da je v svojem življenju menjala kar pet držav – živel je v Avstro-Ogrski, Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, Kraljevini Jugoslaviji, Socialistično federativni republiki Jugoslaviji, od leta 1991 naprej pa v samostojni Republiki Sloveniji.

Obiskali smo jo na njenem domu v Kungoti pri Ptuj.

MARIJA (prva z leve v zgornji vrsti)
NA KUHAJSKEM TEČAJU (okrog leta 1925)

Foto: Arhiv družine Kerček

Kdaj ste se rodili in kakšno je bilo vaše otroštvo?

Rodila sem se 9. januarja leta 1907 v Kungoti pri Ptuj, kjer je bilo v družini poleg mene, ki sem bila najstarejša, še šest otrok – 3 bratje in 3 sestre. Brat Franc, ki se je rodil leta 1914, živi na Pragerskem, sestra Neža, ki je letnik 1921, pa je oskrbovanka Doma upokojevcev na Ptuj, ostali bratje in sestre pa so že umrli.

Ko sem bila stara dve leti, smo se iz Kungote, preselili v Gerečo vas, kjer sta starša kupila manjše posestvo. Pogrešala sem kungoške otroke, s katerimi smo se igrali na gmajni, in se počutila zelo osamljeno.

Starša sta se ukvarjala s poljedelstvom in špeharstvom – vrejali smo svinje in jih po zakolu prodajali na trgu v Mariboru. Kot najstarejša hči sem morala zelo veliko pomagati – predvsem pri pranju, saj je bilo zaradi špeharstva zelo veliko pranja.

Kako je potekalo vaše šolanje?

Šolanje je bilo drugačno kot sedaj. Otroci smo morali obiskovati osnovno šolo do 14. leta starosti – takoj, ko si dopolnil 14 let, je bila tvoja osnovnošolska obveznost izpolnjena.

S čim ste se preživljali?

Preživljali smo se s kmetijskimi deli, veliko smo hodili pomagat naokrog.

Kdaj ste spoznali svojega soproga?

Z Martinom sva se poznala že iz šolskih let – bila sva ista letnika – Martin je bil rojen novembra, jaz pa januarja. Skupaj z mojim stricem sta bila čevljarja in ker je bila takrat v navadi štera, sta opravljala svoje delo po domovih.

Leta 1936 sva se poročila in v zakonu sta se nama rodila sin Martin in hčerka Marija. Na žalost pa je življenje neusmiljeno in tako sem vdova že 34 let.

Razveseljujejo pa me štirje vnuki: Cvetka, Romana, Danilo in Darko ter 6 pravnukov: Matjaž, Nina, Rok, Katja, Tjaša in Tina.

Prestali ste dve prvo in drugo svetovno vojno. Kakšni so vaši spomini?

Oče so bili na vojni v Doberdolu in v Galiciji, takrat sem bila stara 9 let. Ker očeta ni bilo doma, smo morali vse delati sami in tako smo morali otroci veliko pomagati mami.

Med drugo svetovno vojno sem bila že 5 let poročena, živeli smo pri moževih starših v Kungoti. Spominjam sem nemških vojakov. Oficirja Herman, ki je stanoval pri Mlakarju, in Pavel, ki je stanoval pri Lovretovih, sta nadzorovala italijanske ujetnike, med njimi sta bila tudi ujetnika Nino in Dante, ki so ju zajela v Srbiji in sta pogosto prihajala na obisk k nam, na Kidričevo pa sta z vozom vozila municijo.

Življenje med vojno je bilo težko, nismo imeli živeža. Kot delavci smo imeli samo sladkor in še 6 let po vojni je bilo vse na karte – živež, obleka ...

Živeli ste pod petimi različnimi oblastmi in sistemi. Kdaj je bilo življenje najlepše?

Življenje je bilo vse-skozi težko, resda smo imela kruha na razpolago, toda vedno je bilo potrebno trdo delati.

OB UPRIZORITVI IGRE JANEZ ZVISOKEGA okoli leta 1930
(Marija je druga z desne v zgornji vrsti)

Foto: Arhiv družine Kerček

Toda današnji način življenja se ne more primerjati z življenjem pred leti. Pogoji za življenje so sedaj najboljši – če bi bila zdrava, bi bila v raju.

V mladih letih ste se preizkusili kot gledališka igralka, s hajdinsko gledališko skupino ste nastopili v treh igrah. Kot navdušena gobarka ste prečesali grajske in kmečke gozdove v okolici Kungote. Kako preživljate dneve sedaj?

Poslušam radio, kasete. Najraje poslušam Radio Ognjišče, brez njega si ne znam predstavljati svojega življenja.

Kakšen je vaš recept za dolgo življenje?

Veliko delati, malo jesti, nič kaj piti (smeh). Čim manj hoditi okrog zdravnikov. Vse križe in težave je potrebno prenašati s potrpljenjem. Življenje je včasih lepo, je pa tudi žalostno in moramo ga sprejeti takšnega, kot je.

Želimo vam veliko zdravja in na svidenje ob 102. rojstnem dnevu, januarja 2009!

Saša Peršoh

MAMIKA MICKA IN ŽUPAN JOŽE MURKO

Foto: Saša Peršoh